

ת"ד 296/09/13 - מדינת ישראל נגד סלמאן גדבאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 296-09-13 מדינת ישראל נ' גדבאן
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

נגד
סלמאן גדבאן

הכרעת דין

בתיק זה מיוחסות לנאשם עבירות של גרימת נזק לרכוש או אדם, נהיגה ברשלנות, חציית קו הפרדה רצוף, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה בלא ביטוח, נהיגה בלא רשיון רכב תקף, נהיגה ברכב בלא לוחית רישוי, נהיגה בטרקטורון בכביש שלא לשם חצייתו ונהיגה בטרקטורון בלא מסגרת בטיחות.

על פי כתב האישום נהג הנאשם בטרקטורון, ביום 17.8.13 בסמוך לשעה 19:30, בלא לוחית רישוי, בלא רשיון רכב תקף ובלא מסגרת בטיחות בכביש 89, סטה מנתיב נסיעתו, חצה קו הפרדה רצוף והתנגש ברכב שהגיע ממול (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נגרמו נזקים לרכב לטרקטורון ונפגעו חמישה אנשים.

הנאשם כפר באשמה וראיות הצדדים נשמעו בישיבות שנערכו בתאריכים 26.6.14, 27.1.15 ו- 7.6.15. בהמשך סיכמו ב"כ הצדדים טענותיהם בדיון מיום 16.7.15. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, עיינתי בחומר שהוגש ושקלתי את טענות הצדדים, השתכנעתי מעל לספק סביר כי **הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצוען.**

מטעם המאשימה העידו השוטר **ויסאם קסיס**, שהגיע למקום אחרי האירוע, בוחן התאונות, **ערן אביטל**, נהג הרכב המעורב **אג'ואד פלאח** ונוסעות הרכב **שאדיה פלאח** ו**מנאר פלאח**. מטעם הנאשם העידו הוא עצמו, **אנואר סרחאן**, אשר רכב עימו על הטרקטורון, וכן חבריהם **סאמר אבו טריף** ו**סאקר סרחאן**, אשר הגיעו למקום התאונה לאחר שהתרחשה.

גרסאות המעורבים האירוע:

אומר מיד כי אני מעדיף בצורה ברורה את העדות המרכזית מטעם המאשימה, של הנהג המעורב מר פלאח, ממנה התרשמתי בצורה חיובית, על פני עדויות הנאשם ועדין, ובמיוחד העדים אנואר סרחאן וסאקר סרחאן אשר הותירו עליי רושם שלילי.

מר פלאח העיד בפני כדלקמן:

"בשעות הערב חזרתי הביתה מחורפיש לסמיע. באחד הסיבובים הופיע מולי טרקטורון . אני נהגתי ברכב. הופיע מולי טרקטורון במרחק של 10-15 מ', פתאום סטה מהמסלול שלו. במסלול שלי ניסיתי לברוח , לא הצלחתי. יש שם מעקה ענק. שמאלה זה נגד כיוון התנועה. האטתי מהירות, הגעתי אני מעריך ל 20-25 קמ"ש. הטרקטורון סטה מהמסלול שלו, התנגש בו חזיתית בצד שמאל של רכבי, עלה למעלה, עיקם את כל החלק העליון של הרכב ועבר לצד השני. באותו רגע עצרתי, ירדתי מהרכב, לפחות לבדוק כי ראיתי אותם על הצד השני שלה כביש, אחד מהם היה על הרצפה ממש שכב, השני ישב. ניסיתי לעזור להם כמה שאפשר. הבת שלי נפגעה מזכויות של הרכב בפנים. כשאני ראיתי את הטרקטורון פעם ראשונה, הוא היה בנתיב שלו. אז הוא סטה מהמסלול. אני רוצה להוסיף שאחרי התאונה עשר דקות אח שלו הגיע וביקש ממני לא להתלונן במשטרה. אני אמרתי לו שאי אפשר כי זה רכב של חברה".

העד נחקר ארוכות בידי הסנגור, עמד על כך שהטרקטורון סטה לנתיב נסיעתו, המשיך ועלה על הרכב לאחר ההתנגשות וכי כלי הרכב לא הוזזו לאחר האירוע עד הגעת המשטרה למקום. כאמור לעיל, **התרשמתי לחיוב מעדות זו ומצאתי כי העד נתן תשובות מלאות לשאלות שנשאל בחקירה הנגדית וכי גרסתו לא עורערה.**

מנגד, הנאשם העיד כדלקמן:

"הייתי בטרקטור בכביש חקלאי בשטח. יצאתי מהשטח כדי להכנס לעוד כביש חקלאי. נסעתי בסביבות 100 מ'. בעקומה ימינה נכנסתי בסיבוב והרכב היה סטה מהנתיב. ניסיתי לברוח ולא הצלחתי. התנגשתי ברכב מצד שמאלי קדמי של הטרקטורון, והרכב מצד קדמי שמאלי. אני עפתי את הזכויות ועל הגג. מי שהיה איתי על הטרקטורון עף מאחורי האוטו. הטרקטורון המשיך עד המעקה בנתיב שלי. אני עפתי על הגג, אח"כ נפלתי על הכביש. קמתי ובא עוד רכב עם חברים ונסעתי איתם לבי"ח. אחרי שקמתי הבחורה הזו החזירה את האוטו לנתיב, קודם שמה אותו ליד המעקה אחרי זה אבא שלה אמר לה להחזיר אותו לנתיב, לא איפה שהיה. החברים שהיו איתי ראו את זה".

נוסע הטרקטורון, אנואר סרחאן, העיד כדלקמן:

"יצאנו משטח חקלאי לעבור לשטח אחר, נסענו 100-150 מ', בסיבוב עקומה לימין בא אוטו חצה את הסיבוב נכנסנו בצד שמאל קדימה באוטו. הטרקטורון המשיך לכיוון המעקה צד ימין שלנו, הוא עף על האוטו ואני עפתי אחרי האוטו. כשראינו את הרכב מגיע הנאשם ניסה לברוח ממנו. לצד ימין.

לא היתה לו אפשרות. הוא חצה את הסיבוב. הרכב השני לא הגיע לשוליים, היה חצי בצד ימין, חצי בצד שמאל. לא היתה אפשרות לעבור. אחרי התאונה הבת של האוטו עלתה על האוטו, הזיזה אותו לצד ימין קדימה לנתיב שלהם בצד ימין. הייתי שם עד שהזיזה את האוטו, אז נסעתי לבי"ח עם חבר שלי סאמר."

כאמור לעיל, התרשמתי לשלילה מעדויות אלה, ואיני נותן בהן אמון.

מעבר להתרשמותי הישירה מהעדויות אציין כי טענת הנאשם וחברו כי "ניסו לברוח" ימינה ולא הייתה אפשרות אינה סבירה בעיני. לטענה לא ניתן הסבר של ממש, ולכאורה עולה ממנה כי הרכב סטה לנתיב הטרקטורון באופן מלא, טענה שאינה מתיישבת עם העדויות האחרות מטעם הנאשם, לפיהן נעצר הרכב במרכז הכביש בין הנתיבים. הכביש בו התרחשה התאונה הינו כביש בינעירוני רחב, רוחב הנתיבים הוא 3.6-3.8 מ', עם שול ברוחב של 1.4 מ' בכיוון נסיעת הטרקטורון. טרקטורון אינו אמור כלל לנסוע על כביש מסוג זה, אלא למטרת חצייתו ואם הוא "נאלץ" לעשות זאת, עליו לנסוע בשול הדרך. מכל מקום, אף אם נסע בנתיב עצמו, אין סיבה כי טרקטורון שהינו כלי רכב צר יחסית לא יוכל להיצמד לימין ולהתחמק מרכב המגיע ממול גם אם אקבל - וכפי שיובהר בהמשך אינני מקבל - כי רכב זה סטה מנתיב נסיעתו וחצה את קו ההפרדה.

פרט לעדותו של הנהג המעורב העידה לגבי המקרה אשתו, שאדיה פלאח, אשר ישבה לצדו. אציין כי עדותה הייתה פחות משכנעת מעדותו של בעלה, אולם עדיין עדיפה בעיני על עדויות הנאשם וחברו. גב' פלאח העידה כדלקמן:

היינו בחזרה מחורפיש לכיוון מעלות כפר סמיע. בסיבוב בא מולינו טרקטורון במהירות מופרזת ואני בדיוק אמרתי לבעלי תסתכל מה זה, הוא בדיוק היה ליד השוליים במהירות רגילה מאד. פתאום הטרקטורון עלה על צד שמאל, פגע ברכב שלנו ושני הגלגלים הקדמיים של הטרקטורון היו על העיניים שלי על השמשה. נשבעת לך. זה מה שהיה. אני ישר צעקתי אמרתי הילדה קוראים לה מנאל, פחדתי שמרוב שקיבלנו מכה חזקה על הגג של הרכב, חשבתי שזה פגע לה בראש, היא אמרה שהיא בסדר.

הנוסעת הנוספת ברכב, בתם של בני הזוג, סיפרה כי לא הבחינה בהתרחשות התאונה שכן "התעסקה בטלפון" במושב האחורי, שמעה את אמה צועקת וחשה בהתרחשות התאונה.

מקום האימפקט:

כפי שפורט לעיל, כל אחד מהצדדים טוען כי האחר הוא שסטה מנתיבו וכי התאונה אירעה בנתיב נסיעתו שלו. מעבר להעדפתי את גרסת עדי המאשימה בעניין זה, אני מקבל את קביעת בוחן התאונות מר אביטל כי התאונה התרחשה בנתיב נסיעת הרכב הפרטי. דהיינו, מי שסטה ממסלול הנסיעה הינו הטרקטורון בו נהג הנאשם.

מר אביטל הגיש את המסמכים שערך, לרבות תרשים התאונה ודוח הבוחן וכן העיד:

"אני קבעתי את מקום התאונה בנתיב נסיעת הרכב. קבעתי זאת על סמך שברי הזכוכיות שקיימים סמוך לרכב ומציאת הרכב הפרטי במקום עמידתו. נכון שאפשר להזיז את הרכב. אם הוא שונה השברים לא היו נמצאים בסמוך לרכב, היו נמצאים לפניו או אחריו או במקום אחר. אנו רואים את השברים בסמוך למקום המצאות הרכב. הרכב נבדק בעמידה באותה תקופה. אילו היתה לי אפשרות לנסוע עם הרכב מבחינת בדיקת תקינות הייתי נוסע איתו. מסתבר שהרכב לעניות דעתי לפי הזכור לי, לא הוזז כי לא ניתן היה לנסוע איתו."

מר אביטל דחה את האפשרות שהרכב הוא שסטה לכיוון הטרקטורון, ציין כי במקרה כזה היו הנזקים אמורים להיות שונים, והסביר עובדה זו הן בחקירה הנגדית והן בחקירה החוזרת וכן הדגיש כי **השברים שנמצאו מקורם בטרקטורון ומקומם בכביש תואם את מסקנתו לגבי דרך התרחשות התאונה.**

בסיכומיו טען הסנגור כי השברים הוזזו ממקומם על ידי התנועה שהחלה לזרום במקום זמן קצר לאחר התאונה. **אינני מקבל טענה זו.** אפשר ולא ניתן לשלול כי חלק מהשברים אכן הוזז, אולם הזזה כוללת של כל השברים מריכוז אחד לריכוז אחר, אינה סבירה ואינה הגיונית. כפי שציין ותיעד הבוחן השברים נמצאו מרוכזים באזור אחד, בנתיב נסיעת הרכב. אילו היו מוזזים השברים בידי כלי רכב שהחלו לעבור במקום לאחר האירוע היו מתפזרים באזור נרחב ונמצאים באזורים שונים של הכביש. לא ניתן לקבל כהגיונית סברה כי ריכוז השברים יועבר "בשלמותו" באופן אקראי מפגיעת כלי רכב שונים, מאזור אחד בכביש לאזור אחר.

הזזת הרכב לאחר האירוע:

הנאשם ועדיו טענו כי לאחר התאונה הזיזה בתו של הנהג, מנאר פלאח, את הרכב ממקומו. עדי המאשימה דחו טענה זו מכל וכל.

בהקשר זה, כמו גם בהקשרים אחרים, אני מעדיף את העדויות מטעם המאשימה על פני העדויות מטעם הנאשם. בהקשר זה התרשמתי במיוחד לרעה מעדויות חבריו של הנאשם. כך למשל העד אבו טריף ניסה לטעון כי כלל לא שוחח עם איש על האירוע לאחר שהתרחש והגיע להעיד כשהוא אינו יודע מי הנאשם בתאונה... העד סיפר כי לא התעניין כיצד התרחשה התאונה שכן "עניין אותי לראות אם יש פצועים" אולם בהמשך סיפר כי אינו יכול לומר היכן היו חבריו בעת שהגיע, שכבו על הכביש או קמו והוא התרכז בעדות בדבר הטענה כי הנוסעת הזיזה את הרכב. עם זאת, כאשר נשאל האם ניסה למנוע הזזת הרכב השיב "לא, לא עניין אותי". התרשמתי כי מדובר בעד מגמתי, שבא להעיד בעניין אחד לבקשת הנאשם, ואשר אין בעדותו דבר מעבר לנסיון לסייע לחברו. העד לא יודע על דרך התרחשות התאונה, שכן הוא מתעניין בפצועים, לא יודע לספר על מצב הנפגעים כי מישו הזיז את הרכב, אך לא ניסה למנוע הזזת הרכב כי "לא עניין אותו"....

העד מר סאקר סרחאן סיפר כי הנוסעת הסיעה את הרכב לאחור וזאת בניגוד לעדי ההגנה האחרים שטענו כי הרכב הוסע לפנים, והסברו לסתירה זו היה שהדבר קרה "לפני שנתיים". גם עד זה טען שאינו יודע מי הנאשם בתיק וכי לא שוחח עם אף אחד באשר לאירוע, וזאת למרות שהמעורב בתאונה, רוכב הטרקטורון עם הנאשם הינו אחיו... התנהגות

כזו אינה הגיונית בעיני, ואני רואה בטענת העדים ניסיון להרחיק עצמם לכאורה מכל השפעה, עובדה שרק מחזקת את התרשמותי כי מדובר בעדים שכל עדותם מגמתית ומטרתה לנסות לסייע לנאשם ולחלצו מהאישומים המיוחסים לו.

מעבר לדחיית גרסאות העדים, אציין כי **בוחן התאונות** קבע כי הרכב לא היה במצב נסיעה, עובדה שאינה מתיישבת עם טענת העדים כי הוזז בנסיעה בידי גב' פלאח.

סיכום של דבר:

על סמך העדויות ועל סמך קביעות הבוחן שמבוססות הממצאים האובייקטיביים, אני קובע כי **התאונה התרחשה בנתיב נסיעת הרכב וכי הטרקטורון עליו רכב הנאשם סטה מנתיבו והוא שגרם לתאונה**.

לאור כל האמור לעיל השתכנעתי במידה הדרושה במשפט פלילי, מעבר לספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, ואני מרשיע אותו בביצוען.

התיק נקבע לטיעון לעונש ליום 3.11 בשעה 9.

ניתנה היום, 16 בספטמבר 2015, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד עראף וב"כ המאשימה עו"ד עוידה.